

Ánh Sáng và Bóng Tối

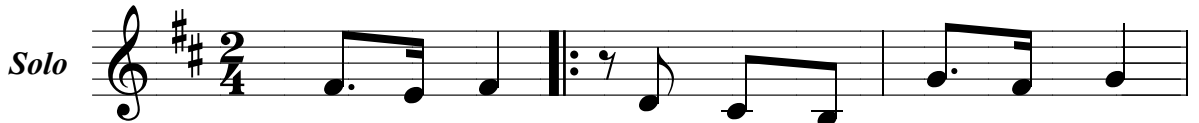
(Sám Hối 3)

(1987)

Nhạc: Thúy Trang

Lời: Quang Uy

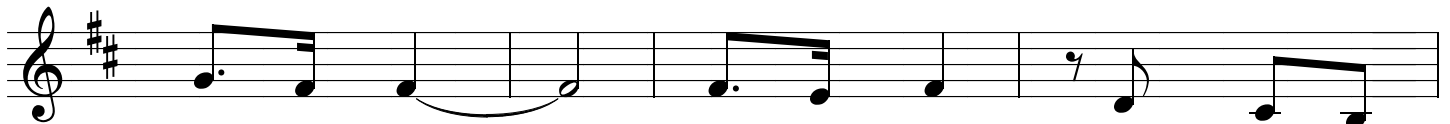
♩ = 60

Nơi vực sâu, một người tội lỗi vươn tới
Con nhận ra: khi con tự thấy con sống

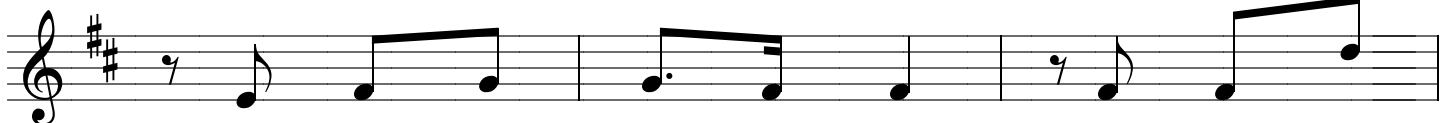
ngọn nguồn ánh sáng yêu thương hòa chan hòa, nguyện xin Chúa
thật là rất tốt không chèn vào đâu được, thì con đã

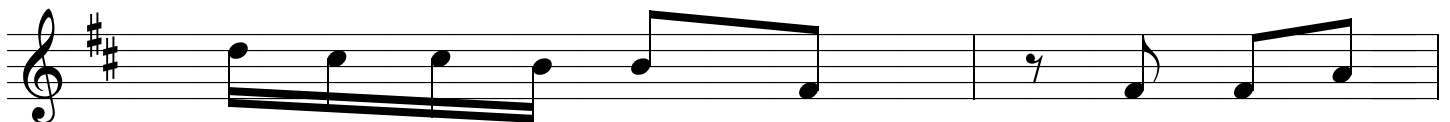
thứ tha cho. Trên đỉnh cao, một người đạo
quá kiêu căng. Con quay xuống những người tội

đức quay xuống, tự hào với những công lao ngày qua ngày,
lỗi, sa ngã; nặng lòng xét đoán chi li về bao điều,

vượt bao cảm dỗ cheo leo. Mặt trời vẫn
lại thêm ánh mắt khinh chê. Nào ngờ chính

sáng soi cho hai thân phận, dù là phía
lúc con đang quay lưng lại để mà cúi

cuối nơi sâu vực sâu. Mặt trời vẫn
xuống nơi sâu vực sâu, lại là chính

sáng soi cho hai tâm hồn, dù nơi chót
lúc con đang quay lưng lại Mặt Trời Chúa

vót cao xanh Thái Dương tình rất bao dung,
sáng soi cho! Chính gương mặt tối tăm đi,

1. từ vô tận đến Nơi vực sâu... đến
còn đâu rặng rờ?! Con nhận ra:... rờ?!

Coda Fine
CON XIN HỐI HẬN, XIN ĐƯỢC CHÚA THỨ THA
CON XIN ƯỚC NGUYỄN: LUÔN NHỎ BÉ KHIÊM HẠ

Lời đọc cho phần Intro hát lần 2:

"Ánh Thái dương chiếu tỏa cho những ai nỗ lực vươn lên đến đỉnh non cao.
Và cho cả những ai còn đang trầm luân dưới đáy vực sâu.
Bi kịch là ở chỗ: người ở đỉnh cao thì quay nhìn xuống mà tự hào, kiêu
ngạo, năng tình yêu chỉ làm rất bóng phía sau gáy anh ta...; còn người ở
vực sâu thì lại biết người lên mà sám hối, khao khát đón lấy Hồng Ân thứ
tha của Lòng Mến, khuôn mặt người ấy như được thắp sáng, ánh mắt như
ngập tràn, con tim như mở toang...!